

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 575/2024-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených Acta legal s.r.o., Drobného 27, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp.zn. B3-63C/66/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 7. novembra 2024 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom všeobecného súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia, ktoré bolo pôvodne vedené Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 63C/66/2020. Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a priznal im primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia sú žalovanou sporovou stranou v napadnutom konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Konanie začalo podaním žaloby žalobcami 8. decembra 2020. Okresný súd 12. februára 2021 (po troch mesiacoch po doručení žaloby) vyrubil súdny poplatok za podanú žalobu. Okresný súd 20. mája 2021 na návrh žalobcov vydal neodkladné opatrenie (ktoré bolo v odvolacom konaní zrušené) a doručil žalobu spoločne s prílohami sťažovateľom. Sťažovatelia takúto lehotu bez akýchkoľvek objektívnych prekážok považujú za neprimerane dlhú. Sťažovatelia podali 17. júna 2021 vyjadrenie k žalobe a odvolanie proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia. Žalobcovia doručili okresnému súdu 25. augusta 2021 vyjadrenie k vyjadreniu sťažovateľov. Okresný súd doručil 3. januára 2022

vyjadrenie žalobcov sťažovateľom. Po desiatich mesiacoch odo dňa doručenia posledného vyjadrenia žalobcov a sťažovateľov bolo nariadené pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 16. novembra 2022. Dňa 22. februára 2023 bolo pojednávanie odročené z dôvodu na strane právneho zástupcu sťažovateľov. Dňa 3. apríla 2023 sa uskutočnilo pojednávanie vo veci samej. Ďalšie pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu zmeny zákonného sudcu. Mestský súd vydal 24. júna 2024 uznesenie o prerušení konania, ktoré zaslal právnym zástupcom. Od 24. júna 2024 nebol vykonaný žiaden úkon smerujúci k nariadeniu pojednávania alebo vydaniu rozhodnutia vo veci samej.

3. K ústavnoprávnym aspektom veci sťažovatelia uviedli, že podľa skutkového stavu možno zastávať názor, že nejde o právne ani skutkovo náročnú vec a aj napriek tomu spor trvá neúmerne dlhý čas. Okresný súd medzi jednotlivými konaniami a procesnými úkonmi mal bezdôvodne neprimerane dlhé prestávky, ktoré v niektorých prípadoch trvali aj viac ako rok. Sťažovatelia ako strana v konaní postupovali vždy tak, aby nijakým spôsobom nespôsobovali v konaní zbytočné prieťahy, nikdy sa nevyhýbali predvolaniu zo súdu, vždy svoju neúčast' dostatočne ospravedlnili, súhlasili s konaním aj v ich neprítomnosti a podávali včasné vyjadrenia.

4. Osobitne sťažovatelia vytkli mestskému súdu, že vydal uznesenie o prerušení konania „*po 5 mesiacoch odo dňa oznámenia o úmrtí žalovaného*“ (s. 8, prvý odsek sťažnosti). Ústavný súd zastáva názor, že ide len o chybu v písaní, keďže žalovanými v konaní sú sťažovatelia. Sťažovatelia zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom dotknuté uznesenie o prerušení konania k svojej ústavnej sťažnosti nepriložili, preto ústavný súd vychádzal pri posúdení okolností veci a dôvodnosti zvoleného procesného postupu mestského súdu len zo strohého vyjadrenia obsiahnutého v sťažnosti.

5. Požadovanú výšku finančného zadost'učinenia sťažovatelia odôvodnili tým, že sa nachádzajú v stave právnej neistoty týkajúcej sa svojej nehnuteľnosti, za ktorú zaplatili kúpnu cenu, splácajú hypotéku a exekučné konanie o vypratanie nehnuteľnosti je prerušené z dôvodu tohto civilného konania. Neprejednanie veci v primeranej lehote spôsobilo u sťažovateľov aj morálnu ujmu, neistotu v bytovej otázke a nemožnosť užívať majetok, čo malo vplyv na životný štandard sťažovateľov a ich detí.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

7. V nadväznosti na uvedené ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej prerušenie konania predstavuje zákonnú prekážku v konaní. Nečinnosť všeobecného súdu z dôvodu

existencie zákonnej prekážky v konaní ústavný súd neposudzuje ako zbytočné prietahy v konaní (m. m. II. ÚS 3/03, I. ÚS 65/03, I. ÚS 214/06, IV. ÚS 328/09 atď.), a preto v čase, keď je namietané konanie právoplatne prerušené, neprichádza do úvahy vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

8. Nečinnosť mestského súdu, ktorá má oporu v právoplatnom uznesení o prerušení konania z 24. júna 2024 z relevantného dôvodu, nemá charakter pochybenia v postupe súdu v podobe zbytočných prietahov, ale ide o procesným predpisom predpokladaný stav konania. Dôvod na prerušenie napadnutého konania sťažovateľa popísali len veľmi stroho ako úmrtie žalobcu a nepriložili dotknuté uznesenie, a preto ústavný súd pri posudzovaní relevantnosti dôvodu prerušenia konania mohol vychádzať len z veľmi kusých informácií. *Prima facie* nemožno vylúčiť dôvodnosť prerušenia konania pri zániku právnej subjektivity účastníka konania (žalobcu) na účely zistenia okruhu právnych nástupcov, s ktorými bude potrebné ďalej konať. Vychádzajúc teda zo skutkových tvrdení sťažovateľov, ktorí dôvodnosť prerušenia konania ani nespochybňujú, ústavný súd nemá dôvod zasahovať do nastolenej procesnej situácie.

9. Vzhľadom na uvedené by ústavný súd ani po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne nemohol dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, keďže nečinnosť mestského súdu má oporu v rozhodnutí o prerušení konania. Ide teda o procesnú situáciu, ktorá už v čase podania ústavnej sťažnosti (7. novembra 2024) vylučovala posúdenie nečinnosti mestského súdu v prerušenom konaní ako zbytočné prietahy. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľov odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

10. V závere ústavný súd dodáva, že toto uznesenie nebráni sťažovateľom, aby sa opätovne obrátili so sťažnosťou na ústavný súd, ak dospejú k záveru, že mestský súd aj po odpadnutí dôvodu prerušenia konania naďalej nepostupuje v konaní spôsobom efektívne smerujúcim k nastoleniu ich právnej istoty.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. novembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu